

OBECNĚ

Jméno, přezdívká: Jakub, Bizon

Datum narození: 11. 12. 1973

Střediskovým vůdcem od 20. 10. 1998 do 15. 1. 2007

SKAUT

Proč, jak a kdy jsem začal chodit do skauta:

Nikdo se mě neptal, vedoucí v kostele oslovili mé rodiče a bylo vymalováno...

Vzpomínka na první tábor:

Děšť, bahno, návštěva kina v Semilech: S tebou mě baví svět

Historka, co se odehrála po večerce:

Serjožo (bližší informace u P. Jiřího na Zlíchově)

Oblíbená skautská píseň:

My čekali jaro

Oblíbené táborové jídlo:

Řízky na konci honby

VŮDCE

Jak se to stalo, že jsem začal vést středisko:

Dlouholetý vůdce Bondy se rozhodl podat rezignaci. Někteří vedoucí oddílů mne vybrali jako protikandidáta Vaškovi Šebkovi, a jak to dopadlo, už víte.

Čeho jsem se bál:

Rozdělení střediska, to se vyplnilo a nakonec dva nespokojené oddíly po volbách odešly.

Čeho jsem se nebál:

Svých skvělých spolupracovníků, díky jim to mělo smysl dělat.

Co se mi povedlo:

Ustát oslabení střediska po odchodu dvou oddílů, postupné zdvojnásobení počtu členů oddílů z 87 na 172, vtáhnout do vedení nové tváře a nepředat středisko v rozkladu.

Co se nepovedlo:

Dořešit Prknovku.

Na co nejraději vzpomínám:

Na výjezdní střediskové rady na Šumavu.

Jak jsem vybíral nástupce:

Myslím, že vedoucím střediska se má stát zkušený vedoucí oddílu, volba byla jasná.

SOUČASNOST

Jak moc jsem ve styku se střediskem:

Bohužel čím dál méně, ale s jednotlivými členy se občas setkávám.

Do jaké míry sleduji střediskové dění:

Vzdáleně, občas se optám na Prknovku.

BUDOUCNOST

Co bych popřál středisku do příštích sedmdesáti let:

Dostatek odvážných členů a schopných vedoucích, kteří se na společenské události nebudou dívat se založenýma rukama, a dále pak politický režim, který nebude házet středisku ani celému skautingu klacky pod nohy.